

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1760-05-14)

Citation: Langebek, Jacob: "BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1760-05-14)", i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSK BEBOGHANDEL., s. 294. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000139.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Langebek, Jacob, *Breve fra Jacob Langebek,*

14. Maj 1760.

TIL NILS REINHOLD BROCMAN.

Min Høistærede Herr Magister.

De tvende sidste Hr. Magisterens Breve har ieg rigtigt erholdet. Det første gjorde mig i adskillige Henseender noget opmærksom, men da ieg læste det sidste og fornam, at mit forige Brev var faldet i de rette Hænder, blev ieg vel tilfreds. Det skulde usigeligen glæde mig, om min Ven kunde obtinere det, Han nu søger; men ieg frygter meget, naar der er saa mange andre vigtige Competenter. Imidlertid har ieg efterkommet Min K. Vens Begiering og min egen Skyldighed, at ieg har skrevet de 2de Herrer til, og recommenderet Sagen paa det beste, bedende, Min Ven selv leverer Brevene. Herr Magisteren kan ikke troe, hvor ondt det gjør mig, at det Venskab, som er imellem os, skal være Hannem en Anstøds Steen hos en og anden af Hans Landsmænd. Man skulde neppe troe, at fornuftige Folk og de, som har Erfarenhed i den polerede og lærde Verden, skulde eje saa nedrige Sentimens. Hos os gjør man sig ingen Betænkning at befordre dem, som har forskaffet sig Fremmedes Venskab og particuliere Bekantskab, naar de alene har derved evertueret sig og gjort sig værdige til det, de søge om.

De Øselske Volumina, som Hr. Magisteren skriver om, naar de indeholdte lutter gamle Sager af Medio ævo, skulde ieg vel blive Liebhaber til, men, siden Indholdet er formodelig nyere Ting og vel ikke meget ældere end af forige Seculo, derhos det meste kanskee Svenske Historien og lidet eller intet Danske Historien vedkommende, tør ieg ikke engang gjøre Bud derpaa, helst Prisen tykkes mig noget høi sat, og ieg desuden formedelst min Gaards Kiøb og reparation har i dette Aar saa mange Udgifter, at ieg ikke kan spendere meget paa min curiositet, med mindre det var af stor Ælde og Vigtighed og for mine Samlinger aldeles umisteligt. — —

s. 295 Major Scherrvin¹, som nu er her i Staden, hilser flittig: Ieg veed ei, om ieg forhen har skrevet, at han i forige Høst har gjort et godt Partie i Fyen og faaet en ung Frøken, som har en skøn Herregaard, kaldet Søbo. Etats Raad Hielmstjerne har i denne tid været saa syg, at man ikke har troet ham til Livet, men nu kommer han sig igien. Just. R. Klevenfeld var hos mig i Aftes, han er heelt forlegen, fordi han til Mikkelsdag skal flytte af sit gamle qvarter. Etats R. Luxdorf, Mag. Dass og andre Bekiendtere leve ved det gamle. Ieg selv, min Hustru og liden Søn befinde os for nærværende tid ganske vel, uden at vi en tid lang have haft en Hob Uro ved vores Flytning, og ikke mindre vil faae ved vores forehavende Bygning: Men alt dette er intet imod den Fornøjelse, vi nu have efter saa mange forhen udstandne Fortredeligheder, og at vi har et smukt og godt Sted at boe paa, hvor ieg kan vente med Guds Hielp at blive boende min Livstid, og min Kone efter mig, om hun saa behager.

Forekommer Hr. Magisteren nogen af mine forige Bekiendtere, beder ieg anmelde hos dennem min tjenstlige Hilsen, deribland Hr. Cancelli Raad Stiernman² ingenlunde maa forglemmes. Dersom Min Herre ved et Tilfælde meddeler mig nogle Nova litteraria fra sit Fæderneland, vil Han efter Sædvane ikke lidet fornøie mig. Ieg faaer vel at vide, naar Hr. Magisteren forlader Stokholm, naar Han til Norkøping ankommer, og hvad Udfald Hans Ansøgning har faaet. Næst min Hustrues Hilsning forbliver ieg med den gamle Tilgivenhed

Min høistærede Hr. Magister,
Hans tienstskyldigste oprigtige tiener
I. Langebek.

Khavn d. 14. Maji 1760.